

Partier med Gysen, som Venstres Ordfører den Gang sagde. For saa vidt maa man sige, at dette Lovforslag nødvendiggjordes derved, idet man vanskeligt kunde give Valgret til Rigsdagen til umyndige Folk. Jeg var den Gang nærmest grædefærdig over disse politiske Tvangsforestillinger hos de Herrer Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti. I Dag er jeg naturligvis glad over, at disse ærede Medlemmer stadig ønsker at knytte Valgrets alderen og Fuldmyndighedsalderen sammen, thi jeg gaar ud fra, at de samme Partier efter dette Forslags Vedtagelse vil være med til at arbejde paa Valgrets alderens Nedsættelse.

Hvad i øvrigt det fremsatte Forslag angaar, kan vi i det store og hele tiltræde det. Den højtærede Justitsminister har virkelig haft en heldig Haand, det vil sige, han har faaet den til at lade Kommissionsforslaget være i Fred. Gammel Tradition tro er han ganske vist begyndt at pille allerede ved Forslagets § 1, men saa er han hørt op. Man kan nu diskutere, om den Ændring, han har foretaget i § 1, er heldig, om ikke ogsaa § 1, 2det Stykke, i Kommissionens Forslag, Forslaget om at bevare Myndighedsbevillingerne for Personer under 21 Aar, burde være blevet staaende, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, det kan vi drøfte i Udvalget. I øvrigt finder vi, som sagt, Forslaget i alt væsentligt udmærket. Vi kan tiltræde, at man kommer bort fra Kuratelet, at Fuldmyndighedsalderen fremtidig bliver 21 Aar. Vi har ikke noget imod Umyndiggørelsesreglerne, som de er foreslaaet, heller ikke noget imod Kapitellet om Værgemaal i al Almindelighed, hvorimod vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Forældremyndigheden ønsker at vende tilbage til § 53 i det tidligere Ægteskabsforslag, saaledes som den blev vedtaget i Folketinget, nemlig at man kan henvende sig til Overøvrigheden i Tilfælde af Tvist mellem Forældrene, dog naturligvis kun efter den enes Begæring, og kun hvor Barnets Tarv tilsiger det. Jeg skal heller ikke optage en Diskussion om dette Spørgsmaal, det blev drøftet saa udførligt i Fjor, at der neppe kan siges noget nyt nu, hverken pro eller contra. Med Hensyn til § 24, om Fordelingen af Børnene, naar Forældrenes Samliv er hævet, ved jeg ikke, om det ikke udtrykkelig burde fremhæves, at der skal ganske særlige Grunde til for at skille det spæde eller det ganske lille Barn fra Moderen, hvis hun da i øvrigt er egnet til at passe det.

Bortset herfra har jeg, saa vidt jeg kan se, ikke i Øjeblikket nogen Bemærkning at gøre til Kapitellet om Forældremyndighed. Det samme gælder Kapitel IV om Umyndigheds Retsvirkninger samt Kapitel V om Værgens Beføjelser og Pligter. Kun synes jeg, at § 39, hvorefter en umyndig selv skal raade over, hvad han har erhvervet ved egen Virksomhed efter sit fyldte 15de Aar, er lidt uheldig baade formelt og reelt. Formelt er det formodentlig Meningens at sige, at en umyndig over 15 Aar raader over, hvad han erhverver ved egen Virksomhed. Reelt forekommer det mig, at denne Bestemmelse i Virkeligheden stikker den umyndige Blaar i Øjnene, idet der i 2det Stykke tilføjes følgende: „Den Raadighed, der saaledes tilkommer en mindreaarig under 18 Aar, kan, hvis det skønnes, at hans Tarv kræver det, fratages ham af Forældremyndighedens Indehaver, ved at denne tager det erhvervede i sin Besiddelse“. Da det nu vilde være Tyveri, om en anden end Forældremyndighedens Indehaver fratog ham det selv erhvervede, og da hin Indehaver selv bestemmer, hvornaar han vil udelukke den umyndige fra Raaden derover eller ikke, kan jeg egentlig ikke se, at Regelen gør anden Nytte end den at gøre de 15—18-aarige endnu mere obstinasige overfor deres Forældre og Forsørgere, end de gemenlig allerede er i Forvejen, og Nytten deraf maa jeg, hvor megen Pris jeg i øvrigt sætter paa denne blomstrende Ungdom, anse for overmaade tvivlsom. Jeg tror derfor, det egentlig var bedre, om denne Papirbestemmelse, der kun vil sætte Afkommet yderligere op imod Op-havet, gik ud eller i hvert Fald omredigeredes. Derimod konstaterer jeg med Glæde, at vi for Fremtiden bliver fri for de usmægtelige Umyndighedsindsigelser, og at der gives de unge Ret til at træffe Aftaler om Tjeneste eller andet personligt Arbejde, medens jeg forbeholder mig at diskutere Indholdet af § 36, 2det Punktum, om den mindreaariges eventuelle Erstatningsansvar nærmere i Udvalget. Derimod nytter det selvfølgelig ikke nu at tale om Reglerne om Lærlingeforholdet, efter at vi lige har vedtaget Lærlingeloven, hvor uheldig jeg end anser denne for at være paa mange Punkter.

Til de følgende Kapitler — om Lavværgemaal og om Værger, beskikkede til særlige Hverv, saakaldte Værger ad hoc — har jeg ikke særlige Bemærkninger at gøre hvorimod jeg maa forbeholde mig vor Stilling til §§ 65—67 om umyndiges og sindssyges Erstatningsansvar, særlig for saa vidt angaar Forholdet, hvor den ene Part har